

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavtio Criminalis, Seu De Processibus Contra Sagas Liber

Spee, Friedrich von

Francofvrti, 1632

10. An credibile sit Deum permissurum vt aliquando innocentes simul
inuoluantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11133

D V B I V M X.

An credibile sit Deum permissurum ut aliquando innocentes simul inuoluantur?

SENTENTIA est quorundam; Deum non permissurum, ut circa crimen tam atrox innocentes in eandem massam cum nocentibus pertrahantur. Atque ait Binsfeldius hoc esse priuilegium amicorum & filiorum Dei, quod & probat: pag. 354.

I. Quia sic diuinæ legis promissiones affirmant, ut in Psalmis: *Quoniam in me sperauit, liberabo eum; protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.* Et iterum: *Sperent in te qui nouerunt nomen tuum, quoniam non derelinques quærentes te Domine.* Et iterum: *Clamauerunt ad me iusti, & ego exaudiam eos.* Item: *Qui sperat in Domino, non confundetur.* Et 2. Petr. 2. *Novit Dominus pios de tentatione eripere.* Et Paulus: *Fidelis Deus qui non patitur vos tentari supra id quod potestis: sed dabit cum tentatione prouentum.*

II. Quia exempla huius rei non desunt, quem in finem memorat hæc tria,

Su-

Sufannæ, & S. Athanafij, & Syluani Episcopi.

III. Quia accedat quoque maximum testimonium S. Cypriani, quod & nostrum malefici & Sagæ in suis confessionibus confirmant. Hic enim Sanctus, inquit, cum adhuc magus esset, Iustinæ Christianæ virginis amore incensus, incantationibus & veneficiis Antiochiæ illam ad suæ libidinis assensum allicere conabatur, & Dæmonem consultabat, quamnam id re consequi posset: cui Dæmon nullam sibi artem processuram, ait, aduersus eos qui vere Christum colerent: sic ipse, quem sequitur ob dictas rationes Delrius, & multi hoc tempore zelosi viri: quibus non obstantibus,

RESPONDEO, Opinio hæc quod Deus permissurus non sit, vt innocentes quoque cum nocentibus pereant, admitenda penitus non est. Nam imprimis aperit Iudicibus fenestram ad focioriam, ne vt oportet ipsi exquisite solliciti sint, & diligentes. Deinde laxat conscientias Principum, ne valde curent, quales Iudices, quam bonos, & peritos
re-

46 Dub. X. *An credibile sit Deum permissurum*
rebus agendis præficient. Denique veri-
tate quoque destituitur. Rationes istæ
sunt:

RATIO I. Nam cur obsecro non per-
mittat Deus nunc hoc tempore quod
olim? cum non multi solum, sed pene
innumerabiles Christi martyres in fan-
dis suppliciis subiecti sunt, atque ipsius-
met huius de quo agimus magiæ crimi-
nis rei habitæ: præsertim cum *Supernat as-*
NB *sent*, ut in vita SS. Cosmæ & Damiani a-
liorumve &c. Vbi tum axioma illud de-
litescebat, Deum non permissurum, ut
in innocentes tam atrox tempestas de-
sæuiat? Vbi tunc quas Binsfeldius paulo
ante citabat diuinæ legis promissiones?
vbi exempla quæ afferebat, & maximū
illud, ut vocabat, testimonium Cypria-
ni? An non omnes innocentes erant?
vere colebant Deum? eius nomen in-
uocabant? in eo omnem suam spem &
fiduciam repositam habebant?

RATIO II. Permittit Deus multo gra-
uiora, ut V. G. quod sacræ hostiæ con-
culcentur, ac fœdis aliis modis tracten-
tur, quod filius eius vnigenitus cum la-
troni-

tronibus crucifixus sit, & similia: cur igitur non permittat multo leuiora? Concludam verbis Tanneri, qui de hoc ipso argumento sic loquitur: *Scilicet, inquit, Deus tot alia eaq; immanissima scelera idq; iustissimis de causis permittat, & in solo hoc processu aduersus Sagas signato quasi codicillo sponsonem fecerit, non se permissurum ut innocentibus fiat iniuria?*

Ridiculum igitur est hoc, & mirum à viris cordatis dici potuisse.

Ad argumenta Binsfeldij ante allata iam responsum est. Nam

I. Probant nimium, & sic nihil: quod nimium, patet: quia conficiunt, nec Deum permissurum fuisse, ut perirent tot martyres: cuius cum omnes contrarium sciamus, quid erat his argumentis opus?

II. Si sic licet argumentari: non permisit Deus ut tres illi innocentes perirent, Susanna, Athanasius, Syluanus; ergo Deus non permittet, ut pereant innocentes; licebit quoq; mihi sic argumentari: permisit Deus ut perirēt quoq; tres innocentes, imo plures certe martyres,

ma-

48 Dub. X. *An credibile sit Deum permissurum &c.*
magiæ simul postulati. Ergo Deus quo-
que permittet, vt pereant innocentes.

III. Quoad testimonium S. Cyprianis
si verum dixit Dæmon, artes suas, id est,
incantationes & veneficia non proces-
sura aduersus eos, qui vere Christum
colunt, quid tantopere Binsfeldius &
alij contra Sagas vociferantur, quod ve-
neficiis suis Rempubl. tantopere infe-
stent? colamus omnes vere Christum,
& artes earum contra nos non proce-
dent. Deinde vero Binsfeldij argumen-
ta allata, maxime loquuntur de permis-
sione illa qua permetteret Deus perire
innocentes ob repræsentationem eo-
rum in conuentibus Sagarum à Dæmo-
ne faciendam. Vnde etsi concederemus
(de quo plenius infra dubio 47.) Deum
non permissurum vt per huiusmodi ar-
tes Dæmonis, innocentes pereant; non
hinc tamen sequeretur, non permissu-
rum vt pereant per artes hominum, id
est, per incautos processus Iudicum,
quod nobis sufficit.

Dv-